

ПЕДАГОГІЧНА ТВОРЧІСТЬ – КОМПОНЕНТ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ СУЧАСНОГО ПЕДАГОГА

Романа Михайлишин

Педагогічний коледж

Львівського національного університету імені Івана Франка

вул. Туган-Барановського, 7, 79005 Львів, Україна

Розглянуто сутність і специфічні ознаки педагогічної творчості, визначено теоретичний зміст понять «творчість», «педагогіка творчості», «педагогічна творчість»; обґрунтовано теоретичну модель педагогічної творчості вчителя, сучасний стан підготовки вчителя до творчої професійної діяльності.

Ключові слова: творчість, діяльність, педагогічна творчість, педагогіка творчості, педагогічна креативність, творча діяльність.

Визначення актуальності проблеми. Нове тисячоліття ставить нові виклики перед педагогами України: оволодіння сучасними технологіями навчання, кращими досягненнями педагогічного досвіду, вміння активно використовувати інформаційне середовище, раціонально сприймати інновації, системно мислити, мати творчі та наукові здібності, високу професійну компетентність. Педагог повинен бути готовим до вмотивованої професійної діяльності, здатним працювати не лише по-новому, а й бути ініціатором інноваційних процесів, володіти педагогічною майстерністю, професійною культурою.

Суттєвим у професійній підготовці педагога є готовність до зміни характеру взаємодії в навчально-виховному процесі. Вчитель у процесі професійної підготовки має бути зорієнтованим на розвиток творчих можливостей учня, на взяття до уваги специфіки навчального процесу в

конкретних умовах професійної діяльності, усвідомлювати, що ефективність його праці пов'язана з позитивними змінами як у розвитку творчих можливостей учня, так і у його творчій педагогічній діяльності.

Педагогічну творчість учені розглядають як категорію педагогіки творчості і визначають як особистісно - орієнтовану розвивальну взаємодію суб'єктів навчально-виховного процесу (вчителя і учня), зумовлену специфікою психолого-педагогічних взаємин між ними, що спрямована на формування творчої особистості учня і підвищення рівня творчої педагогічної діяльності вчителя.

Актуальність порушеної проблеми зумовлює значний інтерес науковців і практиків.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема діяльності вчителя у формуванні особистості дитини завжди була центральною проблемою психолого-педагогічної науки і практики, в сучасних умовах реформування освіти вона набуває особливої актуальності.

На творчому, дослідницькому характері педагогічної діяльності акцентували Д. Локк , Я.-А. Коменський, Й. Песталоцці, Ж.-Ж. Руссо. Вивчення педагогічної спадщини Ф. Дістервега дає змогу визначити зовнішні і внутрішні умови педагогічної творчості, дійти висновку, що чинник самооцінки вчителя є однією з головних передумов розкриття його творчого потенціалу. Видатний педагог К. Ушинський завжди виступав за творчий характер педагогічної діяльності, проти шаблону у вихованні. Видатний радянський педагог і дослідник С. Шацький акцентував на особливому значенні в професійній праці вчителя «духу дослідника». А. Макаренко, як тонкий майстер педагогічної праці, розглядав її творчий характер і виділяв найважливіші особливості педагогічної творчості. В. Сухомлинський писав, що вчитель – головна дійова особа творчої взаємодії, співробітництва з вихованням та зазначав: «У чому найвища насолода життя? По-моєму, у творчій праці, що наближається до мистецтва» [8, с.52].

Проблеми становлення творчої особистості вчителя, розвитку його творчих рис, науково-педагогічного стилю мислення, рівня творчої діяльності розглянуті у працях багатьох сучасних дослідників. Визначаючи творчість як об'єктивну рису педагогічної діяльності вчителя, Л. Лузіна зазначала, що формування творчої індивідуальності вчителя означає вироблення у нього особливого ставлення до професійної діяльності як способу життя, зауважувала що творчому вчителю значною мірою притаманні специфічні риси творчої особистості [5, с. 23]. О. Абдуліна акцентувала на винятковому значенні розвитку у студентів творчого підходу до педагогічної діяльності, оволодіння ними сучасними досягненнями психології і педагогіки, педагогічним досвідом [7]. В. Сагарда вважає, що поняття підготовленості особистості до професійно-педагогічної діяльності охоплює творче педагогічне мислення і соціальну активність. М. Поташник виділяє такі риси творчого вчителя: високий рівень ідейно-моральної свідомості, постійний пошук оптимальних дидактичних, виховних, методичних, управлінських та інших педагогічних розв'язків, творчий стиль мислення, творча фантазія, розвиток уявлення, прагнення досягти ефективних результатів у педагогічній праці, високий рівень загальної культури [7]. В. Кан-Калік і М. Нікандров розглядають творчість як неодмінну умову педагогічного процесу, об'єктивну професійну необхідність у діяльності вчителя, виділяють етапи педагогічної творчості [7]. Творчість як особистісну рису учителя розглядає у своїй праці Н. Кічук, яка на підставі аналізу праць педагогів-класиків і сучасних досліджень проблеми педагогічної творчості виділяє специфічні особливості творчої праці сучасного вчителя та робить висновок, що, крім соціально-професійних особливостей педагогічна творчість передбачає як загальні, так і специфічні риси характеру вчителя. В. Лісовська розглядає творчу особистість вчителя як єдність внутрішніх його передумов до творчості (педагогічна креативність) і зовнішніх виявів (різні види професійної діяльності: навчальна, навчально-дослідна, спілкування тощо). Вона розглядає

креативність як системоутворювальний компонент професійної діяльності майбутнього педагога. О. Піскунов вважає, що важливою ознакою педагогічної креативності вчителя є педагогічна спрямованість його мислення, яка характеризується гнучкістю, альтернативністю і умінням знаходити в конкретних педагогічних ситуаціях різні варіанти їх розв'язку. Н.Кічук важливою рисою педагогічної креативності вважає розвинуте творче мислення педагога, інтелектуальну активність [3, с.33].

На думку В. Загвязинського, для розвитку творчих здібностей вчителів у них необхідно формувати установку щодо педагогічної праці як до творчої діяльності, розвивати готовність до постановки та розв'язання завдань творчого характеру. У процесі організації підготовки вчителів до педагогічної творчості можна використати концепцію професійної індивідуальності майбутнього вчителя, яку розробила О. Пехота. Т. Іванова пов'язує підготовку вчителя до педагогічної творчості з розвитком його творчої культури. М. Смульсон досліджує формування творчості вчителя як компонента його педагогічної майстерності. В. Чернобровкін як метод формування ефективних стратегій педагогічної діяльності розглядає творчий тренінг. А. Кочетов зазначає, що треба допомагати вчителю оволодівати творчими прийомами діяльності, серед яких значне місце посідають науково-дослідні методи, технологія наукового пошуку, аналіз і узагальнення кращого досвіду. Ю. Бабанський вважає, що творчості треба наполегливо і сумлінно вчити.

Незважаючи на те, що визначення поняття «педагогічна творчість вчителя» ґрунтується здебільшого на визначенні сутності феномена «творчість», його розглядають у сучасній психолого-педагогічній літературі по-різному. В. Андреев розглядає поняття «педагогіка творчості». В. Шубинський визначає педагогічну творчість як особливу галузь педагогічної науки, яка виявляє закономірності формування творчої особливості. В. Кан-Калік і М. Нікандров розглядають педагогічну творчість як конкретизацію педагогічного ідеалу вчителя в системі завдань, які

розв'язує вихователь кожну хвилину в конкретних умовах реальної педагогічної праці. Л. Рувінський визначає педагогічну творчість як пошук учителем нових розв'язків у постановці нових завдань, застосування нестандартних прийомів діяльності. П. Шевченко, Б. Красовський, І. Дмитрик розглядають педагогічну творчість як оптимальну реалізацію «випереджальних конструкцій моделей діяльності вчителя» на основі соціального замовлення і логіки розвитку педагогічної науки. З. Левчук вважає, що педагогічна творчість виявляється у діяльності, рефлексія якої зумовлює формування особистості учня як суб'єкта життєтворчості. На її думку, здатність до педагогічної творчості – це інтегративна риса особистості, структурними компонентами якої є професійна спрямованість, професійне самоусвідомлення, професійне мислення, діагностична культура. Зазначає, що педагогічну творчість завжди супроводжують самопізнання, саморозвиток та самовдосконалення, прагнення до постійного зростання. На думку Р. Скульського, педагогічна творчість – це такий варіант організації професійної діяльності вчителя, який на реально доступному рівні забезпечує розв'язання навчально-виховних завдань, що стоять перед сучасною школою, безперервне зростання загальної та професійної культури педагога, його активної пошукової діяльності з метою підвищення ефективності навчально-виховного процесу. Н. Кічук визначає педагогічну творчість як найважливіший критерій якісного становлення особистості вчителя сучасної школи, вважає, що педагогічна творчість має стати рисою кожного педагога, тобто набути масового характеру. Продуктивним для практичної діяльності вчителів є підхід М. Поташника, який визначає педагогічну творчість відповідно до з актуальних ідей оптимізації навчально-виховного процесу. Для визначення педагогічної творчості важливою є думка Ш. Амонашвілі про джерела творчості вчителя, серед яких найсуттєвішим педагог-гуманіст вважав натхнення у роботі з дітьми. У сучасній педагогічній літературі педагогічну творчість вчителів, керівників шкіл часто розглядають у контексті вивчення педагогічного досвіду, педагогічної майстерності

вчителів та їхньої роботи із самоудосконалення (Ю. Азаров, А. Демінцев, В. Загвязинський, І. Зязюн, Л. Лузіна та ін.).

Педагогічний словник визначає педагогічну творчість як оригінальне та високоефективне вирішення вчителем навчально-виховних завдань, збагачення теорії та практики виховання і навчання.

Формування цілей статті. Ставимо за мету розглянути педагогічну творчість як компонент фахової підготовки сучасного педагога.

Виклад основного матеріалу. Суспільство ставить нові вимоги до професійної підготовки вчителя, адже хоче бачити в ньому не лише носія окремих педагогічних функцій, але й гармонійно розвинену, соціально активну особистість з конкретно визначеним духовно-творчим потенціалом. Саме творчість є тим засобом, що забезпечує не тільки набуття майбутніми педагогами ґрунтових знань, а й формування у них мобільності – важливої особистісної характеристики, завдяки якій молода людина досягає якісно нового рівня саморозвитку, самореалізації у професійній діяльності.

Творчий педагог створює авторську педагогічну систему, яка є засобом загальнокультурного і соціально морального розвитку особистості як педагога, так і його учнів.

Педагогічна творчість, як і творча особистість, реалізується в діяльності. У процесі діяльності формуються різноманітні важливі професійні риси майбутнього вчителя, відбувається всебічний розвиток особистості. У результаті розвитку особистості як суб'єкта діяльності формується цілеспрямованість, незалежність, самореалізація, чітке розмежування засобів і прийомів дії.

Водночас цілісний розвиток особистості забезпечується тільки активною, самостійно забарвленою діяльністю, в якій людина цілком реалізує свої можливості. Саме тому важлива не стільки діяльність саме як така, скільки активність, що виявляється в цій діяльності особистості, оскільки активність людини – неодмінна умова розвитку її здібностей і таланту, досягнення успіху.

Педагогічна творчість вчителів вчені визначають як особистісно – орієнтовану розвивальну взаємодію суб'єктів навчально-виховного процесу (вчителя і учня), що зумовлена специфікою психолого-педагогічних взаємин між ними і спрямована на реформування творчої особистості учня та підвищення рівня педагогічної діяльності вчителів.

Педагогічній творчості притаманні вирішення суперечностей, проблемної ситуації; наявність об'єктивних (соціальні, матеріальні) та суб'єктивних (знання, уміння, професійні навички, характерологічні особливості, мотивація, творчі уміння) умов для творчості; об'єктивна чи особлива увага і прогресивність (педагогічна творчість має певний вплив на розвиток суспільства й особистості); діалектична взаємозумовленість впливу на розвиток як учня, так і вчителя зовнішніх чинників і внутрішнього саморуху особистості (виховання й самовиховання, розвиток і саморозвиток тощо).

Педагогічна творчість – це особливий феномен. Зважаючи на свою специфіку він має багато спільного з діяльністю вченого, письменника, артиста.

Творчо інтерпретуючи ту чи іншу теорію, концепцію, педагог реалізує свої інтелектуальні можливості і стає співавтором визначених ідей. Саме тому педагогічна творчість вимагає особливих здібностей, індивідуальної волі, самостійності й почуття особистої відповідальності. Викладач, впливаючи на інших, розвиває себе, свою культуру, творчість, удосконалює професійну майстерність.

Виділяють два етапи професійного становлення особистості педагога.

Перший етап характеризується нагромадженням педагогічного досвіду, практичного й наукового розуміння педагогічної реальності, що сприяє розвитку педагогічного мислення, формуванню відповідних змістів. На цьому етапі переважає репродуктивний елемент.

Другий етап характеризується набуттям індивідуально-педагогічного досвіду, що дає змогу педагогічному мисленню виходити за межі наукових

поглядів на педагогічну реальність. У цей період переважає творчий елемент, творчий початок, що сприяє розвитку потреб у творчій самореалізації [1].

Отже, сутність педагогічної творчості найчастіше розглядають у поєднанні вміння діяти самостійно й адекватно в неповторних навчальних ситуаціях зі здатністю осмислювати свою діяльність у відповідно до науково-теоретичних педагогічних знань.

Педагогічна творчість не виникає сама собою. Для її розвитку необхідні сприятлива культурно-творча атмосфера, що стимулює середовище, об'єктивні й суб'єктивні умови.

Об'єктивні умови розвитку педагогічної творчості:

- позитивний емоційно-психологічний клімат у колективі;
- рівень розвитку наукового знання в психолого-педагогічній і спеціальній сферах;
- наявність адекватних засобів навчання і виховання;
- наукова обґрунтованість методичних рекомендацій і установок;
- матеріально-технічне обладнання педагогічного процесу;
- наявність суспільно - необхідного часу.

Суб'єктивні умови розвитку педагогічної творчості:

- знання головних закономірностей і принципів цілісного навчально-виховного процесу;
- високий рівень загальної культури викладача;
- володіння сучасними концепціями підготовки фахівця;
- знання типових ситуацій та уміння приймати рішення у таких ситуаціях;
- прагнення до творчості, розвинуте педагогічне мислення і рефлексія;
- уміння приймати оперативні рішення у нестандартних ситуаціях;
- проблемне бачення та володіння педагогічними технологіями.

Отже, здатність до постійного професійно-особистісного удосконалення через реалізацію своїх творчих сил є одним з найважливіших критеріїв особистості викладача як професіонала.

На підставі аналізу визначень педагогічної творчості вчителя, особливостей творчої педагогічної праці, її зумовленості творчою навчальною діяльністю учнів можна виділити такі специфічні ознаки педагогічної творчості вчителя: суб'єктами взаємодії є особистість дитини та особистість учителя, які перебувають у постійному розвитку; співтворчий характер суб'єктів педагогічного процесу; можливість постійної суб'єктивної новизни й оригінальності процесу і результату; обмеженість творчої діяльності педагога та учня у навчально-виховному процесі часом; вплив на педагогічну творчість учителя багатьох чинників, які важко передбачити.

Важливою передумовою творчої діяльності є здатність виділяти своє Я з навколишньої педагогічної дійсності, аналізувати свої дії, слова і думки. Творчу особистість характеризують такі риси, як незалежність суджень, самобутність, сміливість уяви і думки, готовність до ризику та ін.

У творчій діяльності вчителя максимально виявляється його індивідуальність. Водночас творчість кожного вчителя розвивається у процесі колективної діяльності. Результати творчої діяльності кожного вчителя впливають на роботу всього педагогічного колективу, а колективна творча діяльність всіх вчителів зумовлює успіх роботи кожного. О. Абдуліна зауважує, що головними особливостями діяльності вчителя на сучасному етапі є її комплексність і цілісність, творчий характер, поєднання колективної діяльності й індивідуальної творчості педагогів.

Педагог, який прагне до майстерності, має проводити навчально-виховну роботу на рівні мистецтва. Саме на цьому аспекті педагогічної діяльності акцентував К. Ушинський, коли писав: «Усяка практична діяльність, що прагне задовольнити моральні і взагалі духовні потреби людини, тобто ті потреби, які належать добре людині і становлять виключно риси її природи, це вже мистецтво». Ю. Азаров, А. Демінцев довели, що

педагогічна майстерність учителя формується і удосконалюється на підставі його творчої активності, пошуково-перетворювальної діяльності у навчально-виховному процесі. Творчий вчитель може ще не встигнути стати майстром, але необхідною умовою руху до педагогічної майстерності є його творчість. Високого рівня майстерності вчитель досягає лише на основі педагогічної творчості і обов'язково завдяки сумлінності, завзятості, працелюбству, подоланню труднощів, перетворенню уміння у навички.

Підготовку вчителя до подальшої творчості науковці розглядають як об'єктивний творчий процес, що ґрунтується на таких закономірностях: зумовленість потребами соціально-економічного і культурного розвитку суспільства, стратегічними завданнями реформування освіти в Україні; органічне входження у систему загальнопедагогічної підготовки вчителя; відповідність змісту і форм підготовки сучасному рівню розвитку психолого-педагогічної науки і педагогічної практики; зумовленість специфікою й закономірностями творчого процесу і процесу формування творчої особистості; залежність від особистісних рис учителя та рівня його творчої педагогічної діяльності.

Підготовка вчителя до педагогічної творчості ґрунтується на загальних принципах його професійно-педагогічної підготовки: системності та цілісності; взаємодії загального, особливого, індивідуального у змісті та формах підготовки; науковості; єдності теорії з практикою.

Підготовці вчителя до педагогічної творчості як складовій його загальнопедагогічної підготовки притаманні такі функції: когнітивна, діагностична, процесуальна. Когнітивна функція підготовки полягає у поглибленні теоретичного і практичного психолого-педагогічного базису вчителя з проблем педагогіки і психології творчості; формування педагогічного мислення і стилю спілкування педагога як творчих процесів. Діагностична функція підготовки спрямована на оволодіння вчителем методами оцінювання рівнів сформованості творчої особистості учня і творчих можливостей учнівського колективу з метою взяття їх до уваги у

процесі організації навчально-виховного процесу, пізнання і усвідомлення вчителем власного рівня творчої педагогічної діяльності. Процесуальна функція підготовки полягає у формуванні професійних умінь вчителя щодо організації навчально-виховного процесу з взяттям до уваги психолого-педагогічних чинників, які впливають на ефективність розвитку творчих можливостей учнів.

Теоретико-методологічною основою означеної підготовки вчителя є модель педагогічної творчості вчителя, яка визначає мету і зміст підготовки фахівця до суб'єкт-суб'єктивної взаємодії у навчально-виховному процесі, має прогностичну спрямованість, гнучко і динамічно зважає на зміни у розвитку творчих можливостей, рівня творчої діяльності; психолого-педагогічних взаємних суб'єктів навчально-виховного процесу.

Основними критеріями ефективності функціонування моделі є позитивна динаміка рівня сформованості творчої особистості учня та підвищення рівня творчої педагогічної діяльності вчителя.

Підготовку вчителя до педагогічної творчості доцільно здійснювати в системі університетської та професійної освіти вчителя.

На підставі аналізу психолого-педагогічної літератури дійшли висновку, що поняття педагогічної творчості і творчої педагогічної діяльності вчителя розглядають, здебільшого як рівнозначні, хоча "педагогічна творчість вчителя", на думку В. Кан-Калика, це ширше поняття, ніж "творча педагогічна діяльність". Педагогічна творчість вчителя охоплює творчу педагогічну діяльність вчителя і творчу навчальну діяльність учня в їх взаємодії та взаємоз'язку, а також результати їхньої творчої діяльності, які сприяють їх (вчителя і учня) розвитку і саморозвитку. В. Кан-Калик зазначає, що творча педагогічна діяльність учителя завжди зумовлена індивідуально-психологічними особливостями творчої навчальної діяльності учнів, а творча навчальна діяльність учнів зумовлена рівнем та характером творчої діяльності вчителя. М. Поташник зауважує, що творчий процес кожного вчителя, кожного учня, результати їх спільної творчої діяльності

залежать від традицій і особливостей творчої діяльності педагогічного і учнівського колективів конкретної школи [7].

Творча педагогічна діяльність педагога завжди органічно пов'язана з вивченням, науковим аналізом і впровадженням педагогічного досвіду. Педагог, який працює, творчо основується на досягненнях педагогічної науки, збагачує педагогічну теорію, розкриває закономірності педагогічного процесу, визначає шляхи його удосконалення, прогнозує результати своєї діяльності, тобто його діяльність є дослідницькою. Саме так працювали відомі вчителі-новатори Ш. Амонашвілі, Н. Гузик, Є. Ільїн, В. Караковський, С. Лисенкова, В. Шаталов та ін.

Педагогічна творчість пов'язана з уведенням у педагогічний процес педагогічних інновацій:

- педагогічні нововведення, що змінюють педагогічну діяльність;
- педагогічні винаходи, розробка і впровадження нових елементів педагогічних технологій;
- педагогічне раціоналізаторство – удосконалення, пов'язані з модернізацією й адаптацією до конкретних умов застосовуваних методів і засобів виховання й навчання.

Висновки. З розвитком процесів гуманізації і демократизації суспільства та освіти створюються об'єктивні передумови для розвитку творчості в педагогічній професії, розгортається рух педагогіки співробітництва. Відповідно до цього в психолого-педагогічній теорії оновлюються наукові підходи до розуміння сутності педагогічного мистецтва, увага зосереджується на неформалізованих явищах і процесах педагогічної інтуїції, натхнення, творчого осяяння, імпровізації, а не тільки на здатності та вміннях педагога віртуозно використовувати систему педагогічних засобів, професійну техніку. У наукових дослідженнях з проблеми педагогічної творчості порушено питання її сутності, цілей, специфічних особливостей, розкрито творчий зміст природи педагогічної праці, обґрунтовано критерії, рівні, механізми педагогічної творчості, розроблено алгоритми творчих

процесів, акцентовано на вивченні творчої індивідуальності, індивідуального стилю педагогічної діяльності.

Проблема підготовки ініціативного творчо мислячого та дієвого педагога зумовила у дослідженнях вчених появу новаторського підходу до педагогічної освіти на основі ідеї педагогічної творчості.

Отже, педагогічна творчість сучасного педагога охоплює сутність і закономірності такого феномена, як творчість. Педагогічна творчість учителя зумовлена всією варіативністю психолого-педагогічних зв'язків вчителя й учня, педагогічного й учнівського колективів, їхньою спільною творчою діяльністю, яка спрямована на розвиток творчої індивідуальності кожного її суб'єкта. За сприятливих конкретних умов педагогічної праці найвища результативність педагогічної творчості виявляється у позитивній динаміці сформованості творчої особистості учня та зростанні рівня творчої педагогічної діяльності вчителя.

-
1. *Жигір В. І., Чернега О. А.* Професійна педагогіка: Навч. посіб. / За ред. М. В. Вачевського. – К.: Кондор – Видавництво, 2012. – С.116–120.
 2. *Кан–Калик В. А., Никандров Н. Д.* Педагогическое творчество. – М.: Педагогика, 1990. – 144 с.
 3. *Кічук Н. В.* Формування творчої особистості вчителя. – К.: Либідь, 1991. – 96 с.
 4. *Клепиков О. І., Кучерявий І. Т.* Основи творчості особи: Навч. посіб. – К.: Вища шк., 1996. – С. 5–167.
 5. *Лузина Л.М.* Формирование творческой индивидуальности учителя в педагогическом вузе. – Ташкет: ФАН, 1986. – 95 с.
 6. Педагогічна майстерність учителя: Навч. посіб. / За ред. проф. В. М. Гриньової, С. Т. Золотухіної. – Вид. 2–е, випр. і доп. – Х. : «ОВС», 2006. – С. 5 –131.

7. Педагогічна творчість: методологія, теорія, технології: Монографія / В. П. Андрушенко, С. О. Сисоєва, Н. В. Гузій та ін. За ред. С. О. Сисоєвої, Н. В. Гузій. – К.: НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2005. – 183 с.
8. *Сухомлинський В. О.* Разговор с молодым директором школы. – М.: Просвещение, 1973. – С.51–62.
9. *Шевченко О.* Педагогічна творчість як вимога сучасної освіти // Психолого-педагогічні проблеми сільської школи.– 2010. – Вип. 32. С. 220–225.

**ПЕДАГОГИЧЕСКОЕ ТВОРЧЕСТВО - КОМПОНЕНТ
ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКИ
СОВРЕМЕННОГО ПЕДАГОГА**

Романа Михайлишин

Педагогический колледж

Львовского национального университета имени Ивана Франко

ул. Туган-Барановского, 7, 79005 Львов, Украина

Рассмотрена сущность и специфические признаки педагогического творчества, определено теоретическое содержание понятий «творчество», «педагогика творчества», «педагогическое творчество», обоснована теоретическая модель педагогического творчества учителя, современное состояние подготовки учителя к творческой профессиональной деятельности.

Ключевые слова: творчество, деятельность, педагогическое, профессиональное творчество, педагогика творчества, педагогическая креативность, творческая деятельность.